

คุณเสพติดเฟซบุ๊กหรือเปล่า?

เขียนโดย ธวัช เย็นใจ

วันจันทร์ที่ 16 กรกฎาคม 2012 เวลา 14:12 น. -

คุณเสพติดเฟซบุ๊กหรือเปล่า?

www.thaisermons.com

บทความเพื่อเสริมสร้างจิตวิญญาณ

สังคมของพวกเขา “หลงตนเอง”

ธวัช เย็นใจ

“แต่บัดนี้ เมื่อพวกท่านรู้จักพระเจ้าแล้ว หรือที่ถูกต้องคือ

พระเจ้าทรงรู้จักพวกท่านแล้ว ทำไมท่านจึงกลับไปหา

ญาติที่ครอบงำจักรวาล ซึ่งอ่อนแอและน่าอนาถ

และอยากจะเป็นเทาสของสิ่งเหล่านั้นอีก?”

“พวกเขาสัญญาว่า จะให้เสรีภาพกับคนเหล่านั้น แต่

คุณเสียดิเพชบุ๊คหรือเปล่า?

เขียนโดย ธวัช เย็นใจ

วันจันทร์ที่ 16 กรกฎาคม 2012 เวลา 14:12 น. -

ตัวเขาเองยังเป็นทาสของความเสื่อมทราม เพราะว่าผู้

ไต่พ่ายแพ้ก่สิ่งใด เขาก็เป็นทาสของสิ่งนั้น”

(กท. ๔.๘-๙, ๑ ปต. ๒.๑๙)

ทาส ตามความหมายในภาษาไทยคือ “ผู้ที่ขายตัว หรือถูกนำตัวมาขาย หรือถูกจับตัวมาให้เป็นคนรับใช้ หรือเพื่อทำงานหนักอื่นๆ โดยที่ผู้เป็นนายมีสิทธิ์เหนือทาสคนนั้น หรือบางทีใช้ความหมายเท่ากับข้า หรือผู้ยอมตนอยู่ในอำนาจของสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างถาวรไม่ขึ้น” (พจนานุกรมฉบับมติชน หน้า ๔๒๘)

ในภาษากรีกใช้คำว่า “คูลีโอ” (douleuo) หมายถึงเป็นข้าของคนอื่น พระเยซูคริสต์ถึงมนุษย์ว่า “ไม่ควรเป็นข้าสองเจ้า บ่าวสองนาย” (มธ. ๖.๒๔) หรือเป็นลักษณะของการปรนนิบัติรับใช้ เหมือนกับลูกที่ดูแลเอาใจใส่พ่อแม่ (ลก. ๑๕.๒๙) เปาโลใช้คำนี้ในความหมายของการ “ปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า” (กจ. ๒๐.๑๙) ทุกคนรู้ว่า การเป็นทาสของความผิดบาปเป็นสิ่งที่ไม่ดีแน่ (รม. ๖.๖) นอกจากนั้น คูลีโอยังเกี่ยวกับการพฤติกรรมและดำเนินชีวิตประจำวันของคนใดคนหนึ่ง การเชื่อฟังและยอมทำตามบางสิ่งบางอย่าง ((รม. ๗.๖, ๒๕)

อาจจะแรงไปถ้าถามใครว่า “คุณเป็นทาสของเพชบุ๊คหรือเปล่า?”

น่าจะถามว่า “คุณดิเพชบุ๊คหรือเปล่า?” (นี่ยังพอฟังได้)

บางคนเรียกพฤติกรรมของการเล่นเพชบุ๊คว่า “เวทียุทธ์คนหลงตัวเอง” (หากเล่นไม่ระวังอาจจะหลงทางก็ได้นะ จะบอกให้) นี่น่าจะจริงนะ เพราะสังเกตจากเพชบุ๊คของผมเอง เพียงสองวันเท่านั้นจะมีโพสต์เข้ามาเกือบพันราย ต้องคอยลบทั้งวันไม่หวาดไม่ไหว

เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่วันนี้ ตามสถิติบอกว่า สามเดือนที่แล้วมีสมาชิกกระจายอยู่ทั่วโลกถึง ๙๐๑ ล้านคน (ตอนนี้ยอดน่าจะพุ่งขึ้นไปสูงกว่าแล้ว) เหล่านักจิตวิทยาวิเคราะห์ว่า สังคมเพชบุ๊คเป็นของพวกเขา “หลงตนเอง” ซึ่งทางตะวันตกเรียกว่า เป็นอาการของนาร์ซิสซิส”

คุณเสด็จเพชบุรีหรือเปล่า?

เขียนโดย ธวัช เย็นใจ

วันจันทร์ที่ 16 กรกฎาคม 2012 เวลา 14:12 น. -

ซึ่งมาจากนิทานของชาวกรีกที่ชายหนุ่มคนหนึ่งมองดูน้ำในสระกลางป่า เห็นรูปร่างหน้าของตนเองว่าหล่อเหลาชะเหลือเกิน จนไม่เป็นอันกินอันนอน วันเวียนดูเงาของตนเองในน้ำ จนกระทั่งถึงแก่ชีวิตและกลายเป็นดอกไม้ชนิดหนึ่ง ซึ่งเรียกว่าดอกนาร์ซิสซัสนั่นแหละ!

อย่างที่พระคัมภีร์บอกไว้ “ผู้ใดที่พ่ายแพ้ต่อสิ่งใด เขาก็เป็นทาสของสิ่งนั้น”

คนที่เสด็จเพชบุรีจะมีความสุขกับการที่ได้พูดถึงตนเองให้ชาวโลกฟังทั้งวันทั้งคืน ผ่านการแชร์รูปภาพ การเล่าเรื่องผ่านตัวหนังสือ หรือส่งมันไปทั้งภาพทั้งเสียงทางคลิป์วิดีโอบนเพชบุรี

สาวกของสื่อออนไลน์ที่รักทั้งหลาย ขอให้ระลึกอยู่เสมอว่า การส่งเพชบุรีในระดับพอเหมาะพอดีมันก็ยังน่ารัก

และรับได้อยู่ แต่ถ้าท่านเล่นส่งมันทุกวันและวันหลายครั้ง เอียนครีบ มันเหลือรับประทานจริงๆ เพลาๆหนอยได้ไหม?

เพราะไม่มีใครอยากจะฟังแต่เรื่องของท่านคนเดียวหรอก ขอเวลาส่วนตัวให้เขาบ้างเถอะ (ให้วัลละ นึกว่าสงสารก็แล้วกัน ฮา!)

(หมายเหตุ : ในช่วงหลังๆนี้มีคริสเตียนหลายคนได้ใช้เพชบุรีเป็นช่องทางเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ นับว่าเป็นสิ่งที่ดีมากๆ บางคนเปิดเพชเพื่อจะโต้ว่าที่กันในหลักความเชื่อของคริสเตียน แต่บางคนก็ส่งข้อพระคัมภีร์ทั้งดุ้นเลย เป็นข้อความที่ต่อว่าอย่างรุนแรง โดยไม่มีการอธิบายอะไรเพิ่มเติม ไม่ทราบว่ามีเจตนาอะไรเคลือบแฝงอยู่หรือเปล่า?)

ผมมีเรื่องทำนองนี้จะเล่าให้ฟัง เมื่อปลายปีที่แล้วผมไปร่วมในงานฉลองคริสตมาสที่คริสตจักรกะเหรี่ยงแห่งหนึ่งในเขตลำพูน เขาเชิญนักเทศน์มาจากสภาคริสตจักรฯ พอแก่เห็นหน้าผมเท่านั้นแหละ ก็เป็นเหมือนไก่ในสังเวียน ที่กระโดดจิกและตีผมทันที ไม่ทราบว่าจะโกรธเคืองกันมาแต่ปางใด และเมื่อไม่กี่อาทิตย์ที่ผ่านมาที่คริสตจักรแห่งหนึ่งในเชียงใหม่ผมได้ไปร่วมงานไว้อาลัยเพื่อนคริสเตียนมิชชันนารีชาวฮาวายคนหนึ่ง ที่ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตเพราะโดนพลูระเบิด นี่ก็มาอีกรอบเดียวกัน แก่เป็นศิษยาภิบาลและนักเทศน์สายเพนเตคอส ขณะยืนเทศนาอยู่บนธรรมาสน์ในวันนั้น พอแก่เห็นหน้าผมเท่านั้น ก็ออกอาการและกระโดดเข้ากัดผมทันที

ต่อเรื่องนี้หลายปีที่ผ่านมา ผมได้สอนนักศึกษาในโรงเรียนพระคริสตธรรมหลายแห่ง และสอนพวกผู้นำคริสตจักรในวิชา “ศิษยาภิบาล” และได้กำชับพวกเขาอย่างแข็งขันว่า “คุณอย่าใช้ธรรมาสน์เป็นที่โจมตีคนอื่น (แม้ว่าสบโอกาสเหมาะก็ตาม) คนอื่นไม่เสียหาย แต่คุณเองนั่นแหละจะเสีย ขอให้ตระหนักว่า ธรรมาสน์เป็นสถานที่สำหรับแบ่งปันพระพร ศิษยาภิบาลมีใช้นักการเมือง แต่เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ถ้าคุณคิดจะต่อว่าใครในห้องประชุม ก็ให้ต่อว่าตัวเองก็ดีกว่า”

คุณเสียดใจเพชบุรีหรือเปล่า?

เขียนโดย ธวัช เย็นใจ

วันจันทร์ที่ 16 กรกฎาคม 2012 เวลา 14:12 น. -

กลับมาเข้าเรื่องเพชบุรีดีกว่า

ก็มีนักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศนอร์เวย์ ได้จัดทำแบบสอบถามขึ้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อเป็นเข็มวัดแสดงว่าใครคนใดตกเป็นทาสของเพชบุรีอะป่าว? ลองดูนะครับ

หนึ่ง คุณใช้เวลาส่วนใหญ่คิดถึงแต่เพชบุรี หรือวางแผนที่จะเข้าเพชบุรี

สอง คุณรู้สึกถึงแรงกระตุ้นให้เล่นเพชบุรีมากขึ้นเรื่อยๆ

สาม คุณใช้เพชบุรีเป็นเครื่องมือเยี่ยว เพื่อให้ลืมปัญหาส่วนตัว (หรือใช้เพชบุรีเพื่อโจมตีฝ่ายที่อยู่ตรงกันข้ามกับตน)

สี่ คุณพยายามที่จะเลิกเล่นเพชบุรี แต่ไม่เคยสำเร็จสักที

ห้า คุณมีปัญหาและรู้สึกกระสับกระส่ายต่อการที่ถูกบอกให้เลิกเล่นเพชบุรี

หก คุณเล่นเพชบุรีมากจนกระทบต่อการทำงานหรือการเรียน

เขาบอกในตอนท้ายว่า

ถ้าใน 6 ข้อนั้นไปตรงกับใจของคุณ 4 ข้อ ก็ขอให้ยอมรับเถิดว่า

คุณตกเป็นทาสของเพชบุรีเข้าให้แล้ว!!

ถึงขั้นนี้แล้วไม่มีทางแก้ยั้งอื่น

คุณเสด็จเพชบุรีหรือเปล่า?

เขียนโดย ธวัช เย็นใจ

วันจันทร์ที่ 16 กรกฎาคม 2012 เวลา 14:12 น. -

นอกจากต้องอธิษฐานพึ่งพาในอำนาจของพระเจ้า ขอพระเยซูคริสต์ทรงปลดปล่อยให้พ้นจากการเป็นทาสของเพชบุรี และขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะควบคุมวิถีชีวิตของเราให้มีความพอเหมาะพอดี ไม่มากเกินไป (แต่ไม่ต้องหวังว่าจะน้อยเกินไป)

หลงตนเองนั้นบางทีมีผลเสีย

หากถ้าหลงรักพระเยซูคริสต์มีแต่ได้กับได้เท่านั้น.